

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 287/2022
30.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Параментића, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Параментића - адвоката Слађане Јосиповић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 95/2021 од 03.08.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1048/21 од 28.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Параментића - адвоката Слађане Јосиповић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 95/2021 од 03.08.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1048/21 од 28.12.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 95/2021 од 03.08.2021. године окривљени Немања Параментић оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 61. КЗ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири године, продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. КЗ у вези члана 61. КЗ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године и седам месеци и кумулативна новчана казна у одређеном износу од 200.000,00 динара и кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. ЗЈРМ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и један месец, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година. У изречену казну затвора окривљеном је урачунато време проведено у

притвору. Окривљеном је изречена и новчана казна у одређеном износу од 200.000,00 динара.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова и да на име имовинскоправног захтева плати оштећеној АА износ од 50.000,00 динара, док су остали оштећени упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1048/21 од 28.12.2021. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Ваљеву К 95/2021 од 03.08.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Немање Параментића - адвокат Слађана Јосиповић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да се пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП-а не може заснивати. Као незаконите доказе издваја видео запис на коме се види радња подизања новца са банкомата, као и записник о претресању стана и потврду о привремено одузетим предметима, који записник и потврда су према наводима захтева незаконити докази из разлога што окривљеном није омогућено присуство његовог адвоката, иако је окривљени то захтевао, нити је приступим сведоцима омогућено да прате ток доказне радње претресања стана и одузимања предмета, што наведене записнике чини незаконитим у смислу члана 84. у вези члана 16. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног Немање Параментића - адвоката Слађане Јосиповић, били су предмет разматрања Апелационог суда у

Београду који је у другом степену, између осталог, поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Ваљеву К 95/2021 од 03.08.2021. године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3, у трећем ставу и страни 4 у трећем ставу, другостепене пресуде Кж1 1048/21 од 28.12.2021. године изнео јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Бранилац окривљеног истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводећи да се у конкретном случају може радити само о основном облику кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, а не о квалификованом облику јер из описа кривичног дела не произилази да је окривљени претио употребом оружја овлашћеним службеним лицима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани

Кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру чини онај ко прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана 2. овог закона у вршењу службене дужности, а чланом 23. став 2. је прописан квалификовани облик, који постоји ако приликом извршења дела из става 1. овог члана, учинилац службеном лицу прети употребом оружја, или се маши за оружје, или му нанесе лаку телесну повреду.

У конкретном случају, из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени Немања Параментић у време, на месту и на начин ближе описаном у изреци пресуде, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима ометао службена лица – полицијске службенике... у вршењу службене дужности, чега је био свестан и што је хтео, на тај начин што је ...окривљени устао са столице и горњим делом тела кренуо према оштећеном ..., показујући намеру да га нападне, обраћајући му се речима „ј... ти матер“, а онда му је упутио и претњу „Убићу те“...при чему је вређао оштећеног... и претио му речима“ ...Први пут када те будем видео на улици, скочићу на тебе... Имам пиштољ, могу да те убијем као кера, а размисли о свом животу и животу своје породице...“, након чега се обратио и оштећеном ...“..., ј... ти матер. ... једна...“... при чему је окривљени био свестан забрањености свога поступања.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног Немање Параментића, из којих произилази да је окривљени претио да ће напасти службено лице надлежних органа у вршењу службене дужности, при чему је службеном лицу претио употребом оружја, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру за које је оглашен кривим, па су самим тим супротни наводи браниоца окривљеног од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Такође су као неосновани оцењени наводи браниоца окривљеног да је повређен закон приликом квалификације продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204.

став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 61. КЗ из разлога што висина вредности одузетих предмета није била предмет економског вештачења. Ово с'тога што чланом 204. став 1. тачка 1) КЗ није прописана вредност туђих покретних ствари које су одузете као квалификаторна околност, већ је описан начин на који је туђа покретна ствар одузета, обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, каса, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека, а што је све у конкретном случају описано у изреци правоснажне пресуде.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Параментића у осталом делу је одбачен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да је чињенично стање погрешно утврђено, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Такође се у подетном захтеву наводи да је повређен закон на штету окривљеног у погледу одлуке о кривичној санкцији на који начин указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, међутим, како бранилац у захтеву уопште не наводи у чему се састоји наведена повреда закона, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Параментића - адвоката Слађане Јосиповић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.